

การรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรีตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมือง
เพชรของกวีเอกสุนทรภู่ของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว
**Perception of Cultural Tourism in Petchaburi Province along the
Trails of Travel Poetry: Niras Meung Petch by Sunthonphu,
a Renowned Poet of Tourists**

ยุทธภูมิ สุวรรณเวช¹, เสรี วงษ์มณฑา²,
ชวลีย์ ณ ถลาง³ และ ชุษณะ เตชคณา⁴

มหาวิทยาลัยพะเยา¹ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร²

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ^{3,4}

**Yutthapoom Suwannavej¹, Seri Wongmontha²
Chawalee Na Thalag³ and Chusana Techakana⁴**

University of Phayao¹ Rajamangala University of Technology Phra Nakhon²

king mongkut's university of technology^{3,4}

Corresponding Author, E-mail: yutthapoom.s @rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี และ2) การรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวและมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอบ้านแหลมและอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 2 ครั้งต่อปี ลักษณะการเดินทางแบบครอบครัว จำนวนวันที่เข้าพัก 2-4 วัน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 15,000 บาทหรือต่ำกว่า สิ่งดึงดูดใจในการเดินทางท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติ รูปแบบการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ กิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การไหว้พระ ทำบุญ และแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวสนใจ คือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และ2) การรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตาม

* วันที่รับบทความ : 31 กรกฎาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 28 สิงหาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 29 สิงหาคม 2566

Received: July 31, 2023; Revised: August 28, 2023; Accepted: August 29, 2023

รอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี พบว่าการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด คือรู้สึกได้พักผ่อนระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรี และรู้สึกได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี

คำสำคัญ: การรับรู้; การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม; จังหวัดเพชรบุรี

Abstracts

The primary purpose of this research was to study the behavior and perceptions of Thai tourists travelling to cultural tourism sites in Phetchaburi Province along the route of the poetic travelogue Niras Meung Petch by Sunthonphu, a renowned poet. Four hundred Thai tourists with experience in cultural tourism travelling to the Ban Laem and Mueang districts of Phetchaburi Province responded to a questionnaire. Through a quantitative approach, the data gathered were analyzed using descriptive and inferential statistics, including frequencies, percentages, means, standard deviations.

The behavior of tourists towards cultural tourism based on the poem "Nirat Muang Phetchaburi" by the poet Ekkasunthornphu in Phetchaburi Province reveals that tourists travel for cultural tourism purposes more than twice a year. The predominant travel style is family-oriented, with an average stay of 2-4 days. The primary mode of transportation is by car, and the average expenditure per trip is 15,000 baht or less. The main attractions for cultural tourism are the natural beauty, and the preferred type of cultural tourism is nature-based. The interesting activities include paying respects to temples, making merit, and visiting natural tourism attractions. The most attractive tourist destinations for the sample group are natural tourism sites. The perception of tourists towards cultural tourism based on the poem "Nirat Muang Phetchaburi" by the poet Ekkasunthornphu in Phetchaburi Province shows that tourists have the highest perception in terms of the visual image of the tourist destination. They feel relaxed while traveling in cultural tourism sites in Phetchaburi Province and gain new experiences from cultural tourism destinations in the province.

Keywords: Perception; Cultural Tourism; Phetchaburi Province

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผกผันไปตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยยังคงมีแนวโน้มเติบโตได้ในอนาคต ด้วยโอกาสและความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีมากมาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

และสถาปัตยกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมไปถึงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์วิถีชีวิตของผู้คนและ อัญมณีไมตรีที่ดึงดูดใจของคนไทย

ผลการสำรวจของนิตยสาร CEO World ซึ่งจัดอันดับประเทศที่มีวัฒนธรรมทรงอิทธิพลต่อโลก “World’s Best Countries for Cultural Heritage Influence, 2021” พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับ TOP 5 ของโลก (นิตยสาร CEO World, 2564 : online) และผลสำรวจการท่องเที่ยวของไทยในปี 2563 สำหรับเมืองหลัก-เมืองรอง 10 อันดับแรกของเมืองหลักที่สร้างรายได้ให้ประเทศไทย ท่ามกลางสถานการณ์โควิด 19 ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ชลบุรี ภูเก็ต สงขลา ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี กระบี่ เพชรบุรี และ นครราชสีมา โดยจังหวัด เพชรบุรีเป็น 1 ใน 10 เมืองหลักที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงถึง 13,549 ล้านบาท (The Bangkok Insight, 2564 : 2)

จังหวัดเพชรบุรีตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองด่านสำคัญระหว่างภาคกลางและภาคใต้ เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเนื่องจากมีสภาพทางธรรมชาติและภูมิประเทศที่สวยงามตลอดจนมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย ส่งผลให้มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายที่มีชื่อเสียงและยังคงธรรมชาติอันงดงามสมบูรณ์ในหลากหลายรูปแบบ (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี, 2561 : 2) ในด้านของแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นนั้น มีแนวทางหลายรูปแบบ หนึ่งในวิธีที่น่าสนใจ คือ การสร้างกระแสความนิยมด้วยการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏในบทประพันธ์มาเป็นจุดขายหรือการท่องเที่ยวตามรอย ซึ่งจะสามารถกระตุ้นและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวตามรอยวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่มีชื่อเสียงไปเยือนยังสถานที่ ที่ได้รับอิทธิพลจากการชม การดู การฟัง และประทับใจในสถานที่ที่ปรากฏในบทประพันธ์ดังกล่าวด้วยตนเอง วิธีการนี้จึงนับเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับชุมชนจากมรดกทางวัฒนธรรมด้านวรรณกรรม หรือกวีนิพนธ์ สามารถสร้างเงิน สร้างรายได้ให้กับชาวบ้าน และยกระดับเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม ในกวีนิพนธ์เรื่องนิราศเมืองเพชรมีตัวอย่างคำกลอนมากมายที่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์ให้กับจังหวัดเพชรบุรีด้วยการตามรอยรอยของวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ (กฤษณกุล เพ็ชรเสนา, 2565 : 72-86)

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี นับเป็นการดำเนินการที่สำคัญยิ่ง เพราะเมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบุรีตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรในเบื้องต้นเจริญก้าวหน้า สามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน จะสามารถสร้างศักยภาพของประเทศไทยในการ ให้บริการสถานที่ท่องเที่ยวตามรอยกวีนิพนธ์ ส่งผลต่อประเทศไทยและนานาชาติ รวมถึงยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยใช้สถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏในบทกวีนิพนธ์ ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก เกิดความหลงใหลและต้องการเดินทางมา

สัมผัส สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น สร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยว
ตอบสนองต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สร้างงานและสร้างรายได้มวลรวมอย่างมหาศาล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งเครื่องมือถูกพัฒนาจากการทบทวนวรรณกรรมแล้วนำข้อคำถามมาสังกัดองค์ประกอบ เพื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี ให้สัมพันธ์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยโดยมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอบ้านแหลมและในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรไว้ คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 5,344,657 คน ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดพ.ศ.2566 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2566 ถึง เดือนธันวาคม 2566 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566 : 1)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวและมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอบ้านแหลมและในอำเภอเมือง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) จำนวน 2,384,546 คน (การท่องเที่ยวประเทศไทย, 2566 : 1) ผู้วิจัยจะทำการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยการใชสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) จากการแทนค่าในสูตร ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 399.93 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละด้วยความคลาดเคลื่อน 0.05 ดังนั้น เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องทำการสุ่มให้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95%

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ คือ แบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Closed-end Questionnaires) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-end Questionnaires) เพื่อสำรวจพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ประกอบด้วย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่เดินทาง ลักษณะการเดินทาง จำนวนครั้งที่เดินทาง ยานพาหนะในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สิ่งดึงดูดใจในการเดินทาง รูปแบบการเดินทาง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ซึ่งลักษณะของแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 การรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี 1) ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว 2) ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต 3) ด้านสถานที่ และ 4) ด้านแหล่งท่องเที่ยว โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด (Closed-end Questionnaires) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวและมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบุรี โดยกำหนดจำนวนการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในอำเภอบ้านแหลมและในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ทั้งนี้การแจกแบบสอบถามในพื้นที่การวิจัยในแต่ละอำเภอมียุทธศาสตร์แบบสอบถามแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะจำนวนความหนาแน่นของกลุ่มประชากรตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้อธิบายความหมายของข้อมูลในลักษณะการบรรยายทั่วไป 2) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การทดสอบความตรงของเนื้อหา (A test of validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of item objective congruence: IOC) และการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรีพบประเด็นที่สำคัญที่สามารถนำมาสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวต่อปี		
1.1 1 ครั้ง	105	26.25
1.2 2 ครั้ง	126	31.50
1.3 มากกว่า 2 ครั้ง	169	42.25
รวม	400	100.00
2. ลักษณะการเดินทาง		
2.1 ครอบครัว	201	50.20
2.2 กลุ่มเพื่อน	120	30.00
2.3 คนเดียว	44	11.00
2.4 กลุ่มหน่วยงาน/องค์กร	31	7.80
2.5 บริษัทจัดนำเที่ยว	4	1.00
รวม	400	100.00
3. จำนวนวันที่พัก		
3.1 2 - 4 วัน	206	51.50
3.2 1 วัน	153	38.25
3.3 มากกว่า 4 วันขึ้นไป	41	10.25
รวม	400	100.00
4. ยานพาหนะในการเดินทาง		
4.1 รถยนต์ส่วนตัว	305	76.25
4.2 รถเช่า / รถตู้	53	2.75
4.3 รถบริษัทนำเที่ยว	16	13.25

4.4 รถโดยสารประจำทาง	11	4.00
4.5 อื่น ๆ	15	3.75
รวม	400	100.00

5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง

5.1 15,000 บาท หรือต่ำกว่า	203	50.70
5.2 15,001 - 20,000 บาท	157	39.30
5.3 20,001 - 25,000 บาท	30	7.50
5.4 25,001 - 30,000 บาท	10	2.50
รวม	400	100.00

6. สิ่งดึงดูดใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว

6.1 ความสวยงามของธรรมชาติ เช่น ภูเขา ทะเล	167	41.75
6.2 ศิลปวัฒนธรรม เช่น วัด วัง โบราณสถาน ฯลฯ	82	20.50
6.3 วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน	61	8.25
6.4 สถานที่พักผ่อน เช่น โรงแรม รีสอร์ท	33	7.50
6.5 อาหารคาว - หวาน	30	15.25
6.6 ประเพณี งานเทศกาลต่าง ๆ	27	6.75
รวม	400	100.00

7. รูปแบบการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

7.1 การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	174	43.50
7.2 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร	60	15.00
7.3 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	54	13.50
7.4 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	41	10.25
7.5 การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	26	6.50
7.6 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	24	6.00
7.7 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	18	4.50
7.8 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3	0.75
รวม	400	100.00

8. กิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

8.1 ไหว้พระ ทำบุญ	118	29.50
-------------------	-----	-------

8.2 เล่นน้ำทะเล เดินเล่นริมชายหาด	113	28.25
8.3 ชิมอาหาร ทำขนม	64	16.00
8.4 ถ่ายรูป ทำกิจกรรมร่วมกับคนในชุมชน	35	8.75
8.5 ท่องเที่ยวตามรอย	25	6.25
8.6 เที่ยววัด ชมวัง	18	4.50
8.7 การเดินป่า Walk rally การปั่นเขา	15	3.75
8.8 กิจกรรมสร้างสรรค์	12	3.00
รวม	400	100.00
9. แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ		
9.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	155	38.75
9.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา	88	22.00
9.3 แหล่งท่องเที่ยวทางอาหาร	62	15.50
9.4 แหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน	30	7.50
9.5 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	28	7.00
9.6 แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	20	5.00
9.7 แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	17	4.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเดินทางมากกว่า 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 42.25 ส่วนใหญ่มีลักษณะการเดินทางแบบครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 50.20 จำนวนวันที่เข้าพัก 2 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 51.50 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 76.25 มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 15,000 บาทหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 50.70 สิ่งดึงดูดใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 41.75 รูปแบบการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 43.50 กิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การไหว้พระ ทำบุญ คิดเป็นร้อยละ 29.50 และแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่สนใจ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 38.75

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี

การศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative.Research) ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี นำเสนอข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลของการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี

การรับรู้ของนักท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว			
1.1 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีจากสื่อที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น โทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดียออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นต้น	4.45	0.67	มาก
1.2 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีจากกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่	4.44	0.67	มาก
1.3 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีจากบทเรียนที่ท่านเคยเรียนในอดีต	4.42	0.66	มาก
1.4 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี จากการบอกเล่าของบรรพบุรุษ และบุคคลในชุมชน	4.42	0.65	มาก
1.5 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีความปลอดภัย	4.41	0.66	มาก
รวม	4.43	0.64	มาก
2. ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต			
2.1 ท่านคิดว่าวัฒนธรรมและสังคมในท้องถิ่นมีความน่าสนใจ	4.37	0.63	มาก
2.2 ท่านคิดว่าวิถีชีวิตของผู้นในท้องถิ่นนั้นมีเสน่ห์	4.34	0.63	มาก

2.3 ท่านคิดว่าการแต่งกายของชาวบ้านและชนเผ่าในท้องถิ่นนั้นได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี	4.33	0.64	มาก
2.4 ท่านคิดว่าสถาปัตยกรรม สิ่งก่อสร้างที่มีความเก่าแก่และทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมได้รับการดูแลรักษาอย่างดี	4.31	0.64	มาก
2.5 ท่านคิดว่าผู้คนในท้องถิ่นเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวและมีน้ำใจ	4.32	0.63	มาก
รวม	4.34	0.62	มาก

3. ด้านสถานที่โดยรวม

3.1 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	4.48	0.59	มาก
3.2 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม	4.44	0.61	มาก
3.3 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีศิลปะที่หลากหลาย	4.43	0.60	มาก
3.4 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีวัดที่สวยงามน่าเยี่ยมชม	4.42	0.60	มาก
3.5 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีคุณค่าต่อสังคมและประเทศ	4.46	0.60	มาก
รวม	4.45	0.58	มาก

4. ด้านแหล่งท่องเที่ยว

4.1 ท่านรู้สึกได้พักผ่อนระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรี	4.51	0.64	มากที่สุด
4.2 ท่านรู้สึกได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี	4.49	0.65	มาก
4.3 ท่านรู้สึกได้รับความรู้มากขึ้น จากการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี	4.47	0.66	มาก

4.4 ท่านรู้สึกได้รับความสุข ความเป็นสิริมงคลจาก การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี	4.48	0.65	มาก
4.5 ท่านรู้สึกว่าคุณในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี ความเป็นมิตร ไมตรีกับนักท่องเที่ยว	4.46	0.68	มาก
รวม	4.48	0.64	มาก
ภาพรวม	4.42	0.51	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลของการรับรู้ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลของการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านรู้จักสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีจากสื่อที่ท่านใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น โทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดีย ออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นต้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด เพชรบุรีจากวิทยุโทรทัศน์นครเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี จากการบอกเล่าของบรรพบุรุษ และบุคคลในชุมชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีจากบทเรียนที่ท่านเคยเรียนในอดีต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีความปลอดภัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ตามลำดับ

ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่าวัฒนธรรมและ สังคมในท้องถิ่นมีความน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ท่านคิดว่าวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้นมีเสน่ห์ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.34 ท่านคิดว่าการแต่งกายของชาวบ้านและชนเผ่าในท้องถิ่นนั้นได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 ท่านคิดว่าผู้คนในท้องถิ่นเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวและมีน้ำใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และท่านคิด ว่าสถาปัตยกรรม สิ่งก่อสร้างที่มีความเก่าแก่และทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมได้รับการดูแลรักษาอย่างดี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 ตามลำดับ

ด้านสถานที่ โดยรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีคุณค่าต่อสังคม และประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีศิลปะที่หลากหลาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรีมีวัดที่สวยงามน่าเลื่อมใส ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ตามลำดับ

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านรู้สึกได้พักผ่อนระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ท่านรู้สึกได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ท่านรู้สึกได้รับความสุข ความเป็นสิริมงคลจากการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ท่านรู้สึกได้รับความรู้มากขึ้นจากการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และท่านรู้สึกว่าคุณในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี มีความเป็นมิตรไมตรีกับนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบุรี มากกว่าครึ่ง เดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 2 ครั้งต่อปี ลักษณะการเดินทางแบบครอบครัว จำนวนวันที่เข้าพัก 2 - 4 วัน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 15,000 บาทหรือต่ำกว่า สิ่งดึงดูดใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติ รูปแบบการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ กิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การไหว้พระ ทำบุญ แหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่สนใจ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นอกจากนี้ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ และสถานภาพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรีถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้จังหวัดเพชรบุรีมีโอกาสในการต้อนรับนักท่องเที่ยวมากมาย เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุและสถานภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของบุญยง ลิ้มสุวรรณ (2565 : 134) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดนนทบุรี พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การศึกษาการรับรู้ของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากต่อปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิต ด้านสถานที่โดยรวม และด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว นอกจากนี้ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวกับการรับรู้ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ยังพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าจังหวัดเพชรบุรีเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่น่าเลื่อมใสและศรัทธา มีคุณค่าและชื่อเสียงด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และมีสถานที่ที่สำคัญที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพื่อใช้เวลาร่วมกับเพื่อนหรือครอบครัว เพื่อไหว้พระและทำบุญตามวัดต่าง ๆ และเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการเดินทางท่องเที่ยว รวมทั้งการแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ จึงทำให้เกิดการรวมพลของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ในการตอบสนองความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทักษะพงศ์ อัสพรหมธาดา (2550 : 125) ที่ได้ทำการศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยว ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า อาชีพ และรายได้ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบุรี ได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี ได้ดังนี้

1. ผู้ประกอบการหรือผู้เกี่ยวข้องของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี จะต้องดำเนินการจัดหาด้านการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในอำเภอบ้านแหลมและอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เช่น แหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนา แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมด้านอาหารพื้นถิ่น เชื่อมไปสู่แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ชะอำ หัวหิน เป็นต้น

2. ผู้ประกอบการหรือผู้เกี่ยวข้องของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรีควรใช้สังคมออนไลน์ เช่น Facebook YouTube Instagram ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว และควรให้ความสำคัญกับการกำหนดรูปแบบกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือเพื่อนในการเดินทางท่องเที่ยว โดยสร้างรูปแบบกิจกรรมให้เกิดประสบการณ์ใหม่ๆ ต่อการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

3. ผู้ประกอบการหรือผู้เกี่ยวข้องของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี ควรนำเสนอจุดเด่นของจังหวัดเพชรบุรี ในด้านการเป็นเส้นทางที่สามารถศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงอาหารพื้นถิ่น แหล่งท่องเที่ยวด้านงานหัตถกรรมพื้นบ้าน การเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงด้านอาหารท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาต่อเนื่องทุกปี เพื่อความความเปลี่ยนแปลงของการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่

2. งานวิจัยในอนาคตมุ่งศึกษาปัจจัยในด้านอื่น ๆ เช่น ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวตามรอยกวีนิพนธ์นิราศเมืองเพชรของกวีเอกสุนทรภู่ในจังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

กุลพล เพ็ชรเสนา. (2565). การจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์ด้วยแนวคิดประสบการณ์การท่องเที่ยว. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ. 13 (1), 72-86.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). สรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน เดือนมิถุนายน 2566. หน้า 1

ทัชชะพงศ์ อัครพรหมธาดา. (2550). ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยว ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บุญยง ลีหะสุวรรณ. (2565). *แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม วิทยาลัยการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. (2561). *แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ.2561-2565*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2564. แหล่งที่มา: http://phetchaburi.go.th/phet2/CODE/files/1558496349_plan6165.pdf
- CEOWORLD Magazine. (2021). *Revealed: World's Best Countries For Cultural Heritage Influence, 2021*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564. แหล่งที่มา: <https://ceoworld.biz/2021/01/31/best-countries-for-cultural-heritage-influence-2021/>
- The Bangkok Insight. (2564). *เปิดรายได้ท่องเที่ยว 'เมืองหลัก-เมืองรอง' ปี 63 ลดুবถ้วนหน้า ชมพิษโควิด*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564. แหล่งที่มา: <https://www.thebangkokinsight.com/news/business/569972/>